

Sygn. akt: VII C 420/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w L. VII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	Stażysta Andrzej Janas

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. R.**

przeciwko **K. M.**

o **zapłatę**

I. zasądza od pozwanej K. M. na rzecz powoda T. R. kwotę 700 zł (siedemset złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 21.09.2005 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 237,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 407,00 tytułem zwrotu kosztów postępowania.

sygn akt VII C 420\12

UZASADNIENIE

Powód T. R. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej K. M. kwoty 2.000,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 21.09.2005 r. d dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał , że strony zawarły pisemną umowę pożyczki na kwotę 2.000,00 złotych a termin jej zwrotu określiły na 20.09.2005 r. Do chwili obecnej pozwana nie zwróciła kwoty dochodzonej pozwem. Nadto dodał , że na odwrocie umowy pożyczki strony odnotowały kwotę wynikającą z innego zobowiązania między nimi a która będzie przedmiotem osobnego postępowania.

Pozwana K. R. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zarzuciła , iż kwota 1.300,00 złotych została już przez nią zwrócona pozwanemu a do zwrotu pozostała kwota 700,00 złotych o czym świadczy adnotacja na odwrocie pisemnej umowy pożyczki. Nadto dodała , że kwota pochodząca z pożyczki miała być przeznaczona na koszt opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości związanej z wykupem lokalu użytkowego na własność a kwota 700,00 złotych została zaliczona na poczet wydatków związanych z podnajmem części lokalu użytkowego przez powoda od pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 01.06.2005 r. Gmina L. –ZGM w L. wyraziła zgodę na podnajęcie lokalu użytkowego położonego w L. przy ul. (...), przez pozwaną powodowi.

Dowód:pismo z dnia 01.06.2005 r. K-34

Powódka wystąpiła do Gminy L. –ZGM w L. o zgodę na wykupienie na własność w\w lokalu użytkowego.

Gmina L. –ZGM w L. wyraziła zgodę na wykupienie lokalu na własność przez powódkę i określiła wysokość zadatku na koszty związane ze sprzedażą lokalu , na kwotę 2.547,00 złotych.

Powódka uiszcza w\w kwotę dnia 14.07.2005 r. tytułem kosztów opracowania dokumentacji niezbędnej do sprzedaży lokalu.

Dowód:kserokopia pisma z dnia 30.06.2005 r. K-88

:kserokopia umowy z dnia 08.07.2005 r. K-89

:kserokopia polecenia przelewu K-90

Dnia 20.07.2005 r. pozwany T. R. pożyczył powódce K. M. kwotę 2.000,00 złotych , do dnia 20.09.2005 r. wraz z odsetkami.Zwrot pożyczki miał być pokwitowany na odwrocie umowy.

Powódka zwróciła pozwanemu kwotę 1.300,00 złotych.

Dowód:umowa pożyczki K-8-8odw

:częściowo zeznania powoda K-100-101

:częściowo zeznania pozwanej K-101

Dnia 05.10.2009 r. strony nabyły od Gminy L. –ZGM w L. , na prawach współwłasności ułamkowej , lokal użytkowy położony w L. przy ul.(...).Pozwana w dniu zawarcia umowy zapłaciła całą cenę przypadającą za jej udział.Pozwany cenę przypadającą za jego udział zobowiązał się spłacić w ratach.

Dowód:kserokopia aktu notarialnego z dnia 05.10.2009 r. K-36-38odw

Sąd zważył , co następuje:

Zgodnie z treścią art.720 § 1 KC przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku , a biorący zobowiązuje się zwrócić taką sama ilość pieniędzy albo tę sama ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Jak wynika z treści pisemnej umowy pożyczki z dnia 20.07.2005 r. pozwany T. R. pożyczył powódce K. M. kwotę 2.000,00 złotych , do dnia 20.09.2005 r. wraz z odsetkami a zwrot pożyczki miał być pokwitowany na odwrocie umowy.

Strony nie zaznaczyły w umowie , że pożyczka udzielana jest przez podmiot gospodarczy świadczący usługi w zakresie udzielania kredytów, czy też że pożyczka jest udzielana podmiotowi gospodarczemu w związku z jego działalnością.Dlatego też w ocenie sądu jest to umowa pomiędzy osobami fizycznymi.Tak więc chybiony jest zarzut pozwanej o przedawnieniu roszczenia z tej umowy zwłaszcza , iż zgłosiła go po wdaniu się w spór co do istoty sprawy.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego a zwłaszcza pism związanych z wystąpieniem pozwanej o wykup lokalu na własność i datą uiszczenia przez nią zaliczki na poczet kosztów opracowania dokumentacji niezbędnej do sprzedaży lokalu , umowa pożyczki z dnia 20.07.2005 r. nie była związana z tymi okolicznościami.

Pozwana już przed zawarciem umowy pożyczki z pozwanym uregulowała część formalności i wpłaciła kwotę 2.547,00 złotych na koszty oszacowania wartości lokalu. Dlatego też w tym zakresie sąd dał wiarę zeznaniom powoda, iż udzielił pozwanej pożyczki na jej prywatne cele, gdyż miała problemy finansowe. Możliwym jest, że problemy te wynikały między innymi z wydatków poniesionych przez nią na wykup lokalu.

Także pozwana zeznała, że miała wówczas problemy finansowe. Pośrednio świadczy o tym fakt podnajęcia przez nią części lokalu pozwanemu.

Na odwołaniu umowy pożyczki strony odnotowały kwotę pozostałą do spłaty tj. 700,00 złotych.

Brak jest jednoznacznego dowodu na okoliczność sposobu spłaty przez pozwaną kwoty 1.300,00 złotych-tj. czy nastąpiło to przez wzajemne potrącenia czy też przekazanie pieniędzy wprost powodowi. Jednak odnotowanie właśnie na odwołaniu tej umowy pożyczki, że pozostaje do spłaty kwota 700,00 złotych oznacza, że ponad tą kwotę strony z tej umowy rozliczyły się. Gdyby kwota 700,00 złotych wynikała z innej umowy to strony odnotowałyby tą okoliczność gdzie indziej.

Sąd nie uwzględnił zarzutu pozwanej, że kwotę 700,00 złotych zwróciła ponosząc za pozwanego koszty podnajmu lokalu. Przeczy temu cały zebrany w sprawie materiał dowodowy i twierdzenia samej pozwanej co do jej sytuacji materialnej w tamtym czasie a brak jest jakiegokolwiek dowodu na zaniechanie pobierania od powoda przez pozwaną czynszu za podnajem lub adnotacji na umowie o potrąceniu. Nadto sąd miał na uwadze, że pozwana z jednej strony twierdzi, iż spłaciła kwotę 700,00 złotych nie pobierając czynszu od powoda a z drugiej strony podnosi zarzut potrącenia z kwoty 700,00 złotych kosztów szklenia okien w okresie pomniejszonym.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 KC jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Mając na uwadze, że pozwana nie zwróciła powodowi w terminie tj. do dnia 20.09.2005 r. kwoty 700,00 złotych, orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.100 KPC.